

عنوان مقاله:

بررسی بر همکنش های فرهنگی ایران و هند بر اساس یافته های باستان شناسی و منابع مکتوب

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 9، شماره 32 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رحیم ولایتی - گروه باستان شناسی دانشگاه تهران

حمید خانعلی - دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه تربیت مدرس

فرزانه سعادت - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

یافته های باستان شناسی ارتباط تجاری ایران و بین النهرین و دره سند در شبه قاره هند را از دوره سومریان اثبات می کند. مردم ایران و هند در طول تاریخ حتی پیش از ورود اقوام آریایی به فلات ایران و سرزمین هند با یکدیگر ارتباط فرهنگی داشتند. یافته های باستان شناسی در هند، مشابه آثاری است که باستان شناسان در فلات ایران و بین النهرین به دست آورده اند. این دست-آورد حکایت از آن دارد که ساکنان هند و ایران پیش از مهاجرت طایفه های آریایی، با همدیگر ارتباط داشته اند. با فتح هند در دوره هخامنشیان ارتباطات بیشتری بین دو منطقه حاکم شد. اولین بار کوروش با فتح باختر یا بلخ به شبه قاره هند نزدیک شد و پس از او داریوش در 517 ق.م شمال غربی هند را تصرف نمود. لذا آثار مستند به جای مانده از دوره ی هخامنشیان مانند نقشها و کتیبه های تخت جمشید نشان دهنده ی گسترش قلمرو حکومت ایران در غرب هند است و بیانگر آن است که بخشهایی از غرب هند در این عهد خراجگزار حکومت مرکزی ایران بوده است. ساتراپی جدید یا همان هندوش کتیبه های هخامنشی، که تا بخش جنوبی دره ی سند و در پاکستان کنونی گسترده بود، شرقی ترین استان امپراتوری هخامنشی است.

کلمات کلیدی:

قوم آریایی، ایران، هند، مادها و پارسها، ساتراپی هیندوش، ارتباط فرهنگی و هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889660>

